

Full diocesà

15 de maig del 2016

p4 – Mantenim junts la labor de la parròquia

p5 – Jornada de l'Esperit Sant dels cursos Alpha

El Roser d'Igualada

El gran cronista del Roser ha estat, sens dubte, l'historiador Gabriel Castellà. El primer temple va ser aixecat a finals del segle XVI amb la força de la devoció al Roser arran de la victòria de Lepant i va ser, en els primers anys de la seva existència, escenari del fet central de la història d'Igualada, el prodigi de la suor de sang del Sant Crist, el 20 d'abril de 1590. El cronista també relata l'existència de la Confraria del Roser, en la qual han estat apuntats més de 20.000 igualadins al llarg de la seva trajectòria, el costum de «plantar el maig» amb festes juvenils al voltant d'un arbre (recentment recuperada), els rosaris de l'aurora, l'escolania que tingué i com, a principis del segle XIX, la capella fou utilitzada per a la vida conventual dels Caputxins. En 1819 la capella original fou substituïda per l'església actual, que, com sabem, es convertí en un magatzem d'objectes religiosos en la maltempada de 1936-1939.

El mateix Gabriel Castellà escriu les seves experiències personals: «El temple del Roser guarda per a mi tot un passat d'amables somnis i de dolces evocacions, sorgides en la meua joventut. És molt versemblant que les seves parets llises i impecables tinguin tants secrets d'ànimes inquietes per alguna ventada de la vida [...]. És per això que el temple del Roser, immutable com una roca en la immensitat de l'oceà, té als meus ulls els encants de les meves primeres il·lusions nobles i amagades...»

«El Pare us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat»

Pentecosta / Cicle C

Lectura dels Fets dels Apòstols

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta es trobaven tots junts en un mateix lloc quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

(2,1-11)

Salm responsorial

Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra. (Salm 103)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

(1C 12,3b-7,12-13)

Seqüència

Veniu, oh Sant Esperit / des del cel al nostre pit / amb un raig de llum divina. / Pare dels pobres, veniu, / deu-nos els dons que teniu, / oh Sol que el cor il·lumina. Vós sou el consolador, / de l'ànima Habitador, / i dolcíssim refrigeri. En els treballs sou confort, / en les penes sou conhort, / en la calor sou temperi. Oh divina Claredat, / visiteu la intimitat / del cor que ja us ansia. Res tindrà l'home si vós / no li deu vostre socors / divinal, qué bé li sia. Tot el que no és net renteu; / tot el que ja és sec regueu; / cureu tota malaltia. Tot l'indòmit endolciu; / tot el fred encalentiu; / regiu el qui s'esgarria. Deu als fidels confiats / dels vostres dons esperats / la sacrosanta Setena. El mèrit de la virtut, / el camí de la salut, / la joia immortal i plena.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles: «Si m'estimeu, guardareu els meus manaments; jo pregaré el Pare, que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre. » Qui m'estima farà cas del que jo dic; el meu Pare l'estimarà i vindrem a viure amb ell. Els qui no m'estimen no fan cas de les meves paraules, que no són meves, sinó del Pare que m'ha enviat. Us he dit tot això mentre era amb vosaltres, però el Defensor, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que us he dit i us ho farà entendre.»

(14,15-16.23b-26)

«Ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant»

Agenda

Lit. hores: Setmana III

16 dilluns

— Sant Ubald, bisbe, (1084-1160)
Jaume 3,13-18 / Salm 18 /
Marc 9,14-29

17 dimarts

— Sant Pasqual Bailón, religiós,
(1540-1592)
Jaume 4,1-10 / Salm 54 / Marc 9,30-37

18 dimecres

— Sant Joan I, papa i màrtir, (523-526)
— Sant Pròsper, bisbe, (s.VIII)
Jaume 4,3-17 / Salm 48 / Marc 9,38-40

19 dijous

— Jesucrist, gran sacerdot per sempre
— Sant Pere Celestí, papa, (1215-1296)
— Sant Francesc Coll, prevere,
(1812-1875)
Isaïes 52,13-53,12 / Salm 39 /
Lluc 22,14-20

20 divendres

— Sant Bernadí de Siena, (1380-1444)
— Sant Boi, màrtir, (s.III)
Jaume 5,9-12 / Salm 102 /
Marc 10,1-12

21 dissabte

— Santa Virgínia, verge
— Sant Cristòfor Magallanes
Jaume 5,13-20 / Salm 140 /
Marc 10,13-16

22 diumenge La Santíssima Trinitat / Cicle C

— Santa Joaquina Vedruna, religiosa,
(1783-1854)
— Santa Rita de Càssia
Proverbis 8,22-31 / Salm 8 /
Romans 5,1-5 / Joan 16,12-15

Babel i Jerusalem. Perspectiva kairològica

Josep Molist i Rifà, prev.

La particular forma narrativa de sant Lluc situa la irrupció de l'Esperit Sant sobre el col·legi apostòlic en el context de la festa jueva de Pentecosta. L'autor dels Actes ens fa sentir la força i ebullició d'una ciutat inundada de jueus pelegrins o habitants, vinguts de l'entorn geogràfic de Palestina. En la intenció de l'autor hi podem endevinar la voluntat de posar Jerusalem com a centre irradiador de l'Església naixent. I, tanmateix, hi podem entreveure una altra intenció: la de capgirar el relat bíblic de la Torre de Babel. La deconstrucció babèlica tindria el seu contrapunt en el relat dels fets apostòlics, completat per la reflexió paulina davant aquella tendenciosa afecció dels corintis per la glossolàlia. Perquè l'Esperit Sant és el qui fa possible unir i harmonitzar allò que és, humanament, culturalment i ètnicament distint i, a vegades, oposat i confús.

En llegir l'evangeli de Joan, ens adonem que l'alenació de l'Esperit Sant es produeix el mateix dia de Pasqua. L'aparent disfunció temporal entre la narració lucana i el relat joànic podria sorprendre la mentalitat empírica de lector, influït per l'historicisme contemporani. Naturalment, es tracta de relats teològics que, més enllà de la seva pretensió literàrio-narrativa, se sostenen en la consciència kairològica de l'Església. La potència divina de l'Esperit del Pare i del Fill ultrapassa el temps i l'espai de la narració.

La introducció de la seqüència de Pentecosta, atribuïda al papa Innocenci III, pren la forma piadosa de la invocació septiforme i no desdiu gens de la consciència litúrgica amb què l'Església prega, sigui amb la mateixa Paraula revelada de Déu, sigui amb els textos eucològics i poètics.

La imatge

Pentecosta. Retable Major de Sant Pere (1520-28).

El fruit de la mort i de la resurrecció de Jesús és la donació del seu Esperit, que ens infon una vida nova, íntima, il·luminada per la fe i abranda per l'amor. És també una vida que crea comunitat: cada membre és ell mateix en la unitat d'un sol cos. És, encara, una vida esclatant que vol arribar a tothom: els qui escoltaren la predicació dels apòstols sentiren proclamar les grandeses del Déu en les seves pròpies llengües.

Inauguracions al santuari de la Mare de Déu de Queralt

Montserrat Coll / Foto: Parròquia de Berga

El dia de Sant Marc, els berguedans van pujar al santuari de Queralt per fer el vot de poble. Enguany la missa va ser presidida pel bisbe Xavier Novell i concelebrada per sacerdots dels dos arxiprestats de la Zona del Llobregat i de l'arxiprestat del Cardener, els quals després van tenir una jornada conjunta. En aquest any del Centenari de la Coronació de la Mare de Déu de Queralt, hi va haver dues inauguracions. Per una banda, davant l'església es va inaugurar una placa amb la inscripció «I si algun dia la lluita separa l'anella ferma de totes les mans, venint a vós i invocant-vos per mare tots tornarem a sentir-nos germans», que pertany al «Virolai» escrit pel jove Pere Tuyet, mort durant la guerra civil. La placa ha estat obra del Sr. Josep Bertran de Puig-reig i el dia de la inauguració la va descobrir el Sr. Jaume Tuyet, familiar més directe de l'esmentat jove. Per altra banda, a l'interior de l'església hi va haver la inauguració del llantionari elèctric, que substitueix les espelmes naturals, i del mural que l'envolta.

Mantenim junts la parròquia

Bisbat de Solsona - Subdpt. d'Autofinançament

El compromís de l'Església no és una cosa puntual. La parròquia està al vostre servei de forma continua. Pot ser que aquest any els vostres fills o néts facin la primera comunió, potser ja faran la confirmació, potser us voleu casar o renovar els vots del matrimoni o potser acabeu de tenir un fill i el voleu batejar. Potser fa temps que feu catequesi, potser formeu part d'algun grup parroquial, potser heu participat o participeu en propostes de nova evangelització com Alpha, Emaús o Cèl·lules Parroquials. Potser rebeu l'eucaristia i els sagraments periòdicament, potser només aneu a la parròquia espontàniament, potser teniu diferents necessitats i a la vostra parròquia us acullen, potser formeu part d'un programa d'ajuda que s'ofereix, potser sou part del vo-

luntariat... Sigui quin sigui el vostre cas, la parròquia sempre està allà i ofereix tot això i molt més per a vosaltres. És important, doncs, respondre-hi també de forma continuada. Aquesta comunió de vida i de missió converteix l'Església i, per tant, la parròquia en una veritable família, una família que comparteix la fe i els esforços per mantenir-la i propagar-la, perquè l'autèntica riquesa de cada parròquia no són els diners, sinó la fe al cor de cada fidel que el converteix en membre actiu i responsable.

Moltes gràcies! La vostra ajuda és molt important! Ens permet de seguir desenvolupant tots els projectes. Més informació sobre la campanya i les desgravacions fiscals a www.bisbatsolsona.cat.

► **Mantenim junts la labor de la parròquia, «Junts fem parròquia»**

Jornada de l'Esperit Sant dels cursos Alpha

Montse Martin - Comissió Alpha / DEAS

El 30 d'abril es va celebrar al Seminari de Solsona el Dia de l'Esperit Sant per a totes les persones que estan fent l'Alpha. Més d'un centenar de persones es van trobar, entre convidats a l'Alpha i equips procedent de les parròquies de Berga, Cervera, Tàrrrega, Solsona i Súrria, juntament amb la majoria dels seus mossens. També s'hi va afegir un petit grup de Tarragona. A totes aquestes persones que un dia es van deixar convidar a anar a un sopar Alpha, us donem les gràcies, perquè, tot i no saber ben bé on anàveu, vàreu fer confiança i vàreu dir que sí. Als qui aquest any no vàreu poder venir, ens podem veure l'any vinent. El matí va començar amb la primera xerrada del bisbe Xavier, «Qui és l'Esperit Sant?», i es continuà amb dos temes més: «Què fa l'Esperit Sant?» i «Com puc ser ple de l'Esperit Sant?». El bisbe anà preparant

el nombrós públic per a rebre l'Esperit Sant en la vetlla que tingué lloc al final de la jornada. Durant tot el dia es va viure un ambient de germanor, que va passar a estimació quan, en la Vetlla de l'Esperit, l'Esperit Sant començà a actuar i a tocar els cors dels allí presents. No és possible sortir de la vetlla de la mateixa manera que s'hi entra; en major o menor mesura s'inicia un camí nou, on Déu serà el nostre millor amic. Mai més no ens trobarem sols. L'únic que hem de fer a partir d'aquest gran moment és cuidar aquesta relació d'amistat i d'amor amb el Déu que acabem de conèixer o que ja coneixíem i que volem enfortir. Ara ja esperem el dia de Pentecosta, el diumenge 15 de maig, en què l'Esperit Sant ens tornarà a tocar de mans del bisbe Xavier i molts preveres del nostre bisbat. Si ve de Déu... tot és possible!

Notícies Breus

Catecolònies 2016

«La Porta Estel·lar»

Les Catecolònies tindran lloc del 10 al 17 de juliol a la casa de colònies de Santa Maria de Meià, situada a la comarca de la Noguera. La ruta prèvia constarà de quatre dies, del 7 al 10 de juliol. Descobrirem la misteriosa «Porta Estel·lar» i les obres de misericòrdia en llocs inimaginables. No us ho podeu perdre! Seran unes aventures fantàstiques. Per a informació i inscripcions: www.catecolonies.com.

Ruta per a adolescents al Canigó i a la vall de Núria

Del 8 al 14 d'agost, la Delegació de Joventut organitza una ruta per a adolescents (3r d'ESO a 2n de batxillerat). La ruta pel Canigó i la vall de Núria és una setmana de travessa, des de Prats de Molló a Ribes de Freser, pujant el pics del Canigó i el Puigmal, fent parada tres dies al santuari de Núria, dormint en tendes i vivint en convivència. Informació i inscripcions: Marc Trulls, 659 92 53 82 o bé joventut@bisbatsolsona.cat.

Per una renovada pastoral familiar en un món divers

«Amoris laetitia»- Síntesi de Ràdio Vaticana (III)

La fecunditat de l'amor

El capítol cinquè està tot concentrat sobre la fecunditat i la generativitat de l'amor. Es parla de manera espiritual i psicològicament profunda del fet de rebre una vida nova, de l'espera pròpia de l'embaràs, de l'amor de mare i de pare. Però també de la fecunditat ampliada, de l'adopció, de l'acceptació de la contribució de les famílies per a promoure la cultura de la trobada, de la vida de la família en sentit ampli, amb la presència d'oncles, cosins, parents de parents, amics. *Amoris laetitia* no pren en consideració la família mononuclear, perquè és ben conscient de la família com a àmplia xarxa de relacions. La mateixa mística del sagrament del matrimoni té un profund caràcter social. I a l'intern d'aquesta dimensió el Papa subratlla en particular tant el rol específic de la relació entre joves i ancians com la relació entre germans i germanes com a pràctica de creixement en relació amb els altres.

Les diferents situacions en què es troba la família

En el sisè capítol el Papa afronta algunes vies pastorals que orienten per a construir famílies sòlides i fecundes segons el pla de Déu. En aquesta part l'exhortació fa un llarg recurs a les relacions conclusives dels dos Sínodes i a les catequesis del papa Francesc i de Joan Pau II. Es confirma que les famílies són subjecte i no solament objecte d'evangelització. El Sant Pare assenyala que als ministres ordenats els sol faltar formació adequada per a tractar els complexos problemes actuals de les famílies. Si, d'una banda, és neces-

sari millorar la formació psico-afectiva dels seminaristes i involucrar més les famílies en la formació al ministeri, per una altra pot ser útil també l'experiència de la llarga tradició oriental dels sacerdots casats.

Després el Pontífex afronta el tema de guiar els nuvis en el camí de la preparació al matrimoni, d'acompanyar els esposos en els primers anys de vida matrimonial (incloent-hi el tema de la paternitat responsable), però també en algunes situacions complexes i en particular en les crisis, sabent que cada crisi amaga una bona notícia que cal saber escoltar afinant l'oïda del cor. S'analitzen algunes causes de crisis, entre elles una maduració afectiva retardada.

Entre altres coses, es parla també de l'acompanyament de les persones abandonades, separades i divorciades i se subratlla la importància de la recent reforma dels procediments per al reconeixement dels casos de nul·litat matrimonial. Es posa en relleu el sofriment dels fills en les situacions de conflicte i es conclou: el divorci és un mal, i és molt preocupant el creixement del nombre de divorcis. Per això, sens dubte, la nostra tasca pastoral més important pel que fa a les famílies és enfortir l'amor i ajudar a guarir les ferides, de manera que puguem prevenir l'avanç d'aquest drama de la nostra època.

Es toquen després les situacions de matrimonis mixtos i d'aquells amb disparitat de culte, i les situacions de les famílies que tenen membres homosexuals.

Notícies de catequesi

Delegacions de Catequesi

Jornades Interdiocesanes de Catequesi

Al Seminari de Barcelona, 30 de juny i 1 de juliol, amb el tema «La confirmació en el procés d'iniciació cristiana dels infants i adolescents».

El primer dia de les Jornades, 30 de juny, tindrà lloc la presentació oficial del nou catecisme *Testimonis del Senyor* i els seus materials a càrrec dels bisbes de la Tarraconense. Recordem que aquest catecisme és el que ve després de *Jesús és el Senyor* i ha estat elaborat per encàrrec dels bisbes per a una primera síntesi en la fe i de cara a la completar la iniciació cristiana. Més informació a les respectives Delegacions de Catequesi de Vic i de Solsona.

Les Fitxes Youcat

Les *Fitxes Youcat* són un projecte re-

alitzat per la Delegació de Joventut de Barcelona amb el suport del SIC. Ha estat elaborat per un grup de joves cristians i és un material adequat per als joves d'avui, a partir del *Youcat*. Les fitxes volen facilitar-ne el treball en grups de joves, catequesi de confirmació o classes de religió a l'escola.

Les *Fitxes Youcat* consten de 25 fitxes que tracten temes tan diversos com: l'origen de l'univers i de la vida, raons per a creure o no creure, la història de la redempció, el misteri de la Santíssima Trinitat, la Mare de Déu, l'Esperit Sant, ecumenisme i diàleg interreligiós, la comunió dels sants, judici final i resurrecció dels morts...

És un material catequètic, editat per Claret, que no substitueix cap catecisme.

El llibre

«Amoris laetitia» en català

Papa Francesc

El sant pare Francesc va fer pública el dia 8 d'abril la seva exhortació postsinodal *L'alegria de l'amor*, que va enviar als bisbes i a tot el poble de Déu, amb unes paraules que l'acompanyen on diu que, invocant la protecció de la Sagrada Família de Natzaret, tramet la seva exhortació pel bé de totes les famílies i de totes les persones. Ha estat editada en català per Claret.

Hi ha en les seves pàgines una mirada oberta, profundament positiva, que es nodreix, no d'abstraccions o projeccions ideals, sinó d'una atenció pastoral a la realitat. El document és una lectura densa de suggeriments espirituals i de saviesa pràctica, útil a cada parella humana o a persones que desitgen construir una família. Es veu, sobretot, que és fruit d'una experiència concreta amb persones que saben per experiència què és la família i el viure junts per molts anys. L'exhortació parla de fet el llenguatge de l'experiència.

YOUCAT
QUÈ FAIG AQUÍ?
El sentit de la vida humana

1 Per començar

Entra a Internet i mira aquest vídeo:
Hannah y sus hermanas
"Yo me voy a morir, tu te vas a morir..."
http://www.youtube.com/watch?v=o8VL2g_LRIk6&feature=related

El famós director de cine Woody Allen ens presenta en clau d'humor l'angoixa existencial que en algun moment o altre de la vida ens agafa a tots: si hem de morir un dia o altre, quin sentit té aquesta vida? Per a què viure si potser avui no moro, però sí demà, o d'aquí uns mesos, o uns anys...? Alguna vegada t'has fet aquesta pregunta? Si no, avui pot ser un bon dia.

2 Algunes respostes...

FITXA [1] | QUÈ FAIG JO AQUÍ?

Petites comunitats que conviden

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Avui, diada de Pentecosta, concloc la sèrie de glosses dedicades a les 10 característiques de les comunitats cristianes que gaudeixen de bona salut segons el llibre "Una renovación divina". Les dues que em manca comentar són: "la formació de petites comunitats" i "una comunitat que convida".

Tots els cristians, però d'una manera especial els "nous", necessiten una comunitat significativa, un grup de persones on siguin coneguts, estimats, estimulats i recolzats. Això només és possible si substituïm el sentit de pertinença basat en la vinculació personal amb el rector, per un altre basat en el lligam a una petita comunitat que m'acompanya i m'ajuda a créixer. Si, fins ara, els rectors havíem somniat en una parròquia en la qual cada fidel pertanyés a un grup de servei -catequesi, Càritas, litúrgia, ... -, ara, sense menysprear que el servei vincula, cal apostar per crear petites comunitats que acompanyin el creixement de la fe dels fidels que la formen. L'autor proposa grups de 25 a 30 persones i els anomena "grups de connexió". Considera que tenen totes les virtuts dels grups petits -8/12 membres- i cap dels seus desavantatges i, per això, són grups que creixen, es multipliquen i són capaços de cuidar, animar, equipar i moure al servei els seus membres. L'autor

presenta el darrer "valor" d'una comunitat cristiana "sana" -una "cultura" de la invitació- com la conseqüència normal de viure tota la resta de valors descrits. De fet, no justifica el perquè d'aquesta "cultura" de la invitació, sinó que proposa criteris a tenir en compte a l'hora d'invitar, un model senzill d'invitació i una oferta concreta. Coincideixo, per experiència, que per a fer el pas a la invitació: cal tenir una proposta adequada i concreta -el curs Alpha-; cal tenir clar que som responsables de la invitació però no de la resposta, que la por ens bloqueja i que el coneixement d'allò que pot passar als que invitem ens estimula; cal tenir un model reproducible d'invitació -fer una llista de les persones a convidar-; pregar per ells; quedar per convidar-los; pregar per la seva resposta; i no deixar de contactar-los per a rebre una resposta.

Com ja us he revelat en alguna ocasió, durant aquest any un grup de mossens i un altre de laics estem reflexionant sobre aquest llibre i veiem necessari pensar un model pastoral per a les nostres parròquies inspirat en aquestes característiques que us he anat presentant. Així, doncs, si el rector comença a fer canvis en aquesta direcció ja sabeu d'on provenen!

